

Bemærkninger til lovforslaget

Med nærværende lovforslag, der er en gennemførelse af et i folketingsåret 1980-81 fremsat forslag (se Folketingstidende 1980-81, forhandlingerne sp. 653, 2111, 11812 og 12333, tillæg A, sp. 1191, samt tillæg B, sp. 911 og 1301) ønsker forslagsstillerne at hindre organisationstvung og at overlade til den enkeltes frie afgørelse, hvilken organisation han eller hun ønsker at være tilknyttet, eller om man overhovedet ønsker at tilhøre en organisation.

I den senere tid har visse fagforbund forstærket deres pression imod virksomheder og lønmodtagere med anden fagpolitisk interesse. Der er imod velfungerende virksomheder foretaget en massiv boykot og blokade for at tvinge personalet til at melde sig ind i netop deres lokale fagforening. Dette ofte stærkt imod de pågældendes egen vilje, idet jo ikke alle sympatiserer med en socialistisk fagforeningspolitik og ej heller ønsker at give økonomisk støtte til dens presse m. v. Grundet bestem-

melsen om eksklusivaftaler har arbejdsgiveren kun haft valget enten at lukke sin virksomhed eller bede sine medarbejdere om at indmelde sig i den krævede fagforening. Hvor man har nægtet dette, har sådanne måttet afskediges, hvilket i de senere år har betydet tab af en del arbejdspladser.

Vi finder, at dette er i modstrid med vor grundlovs §§ 74, 75, stk. 1, og 78, stk. 1, samt med FNs menneskeretskonvention. Dette sidste bekræftet ved en for nylig afsagt dom ved den europæiske menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, hvor tre engelske jernbanearbejdere blev kendt uberettiget afskediget grundet indgåede eksklusivaftaler.

I øvrigt skal det anføres, at det ved højesteretsdom i 1966 (se U.f.R. 1967.58) er fastslået, at fagforeningstvung ikke må anvendes over for offentligt ansatte.

Vi mener, at vort demokratiske samfund må efterleve det tilbud om organisationsfrihed, som vor lovgivning tilsiger.